

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hanseatische Oberlandesgericht Hamburg (Duitsland) op 5 maart 2020 — Bank Melli Iran, naamloze vennootschap naar Iraans recht / Telekom Deutschland GmbH

(Zaak C-124/20)

(2020/C 201/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bank Melli Iran, naamloze vennootschap naar Iraans recht

Verwerende partij: Telekom Deutschland GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 5, eerste alinea, van verordening nr. 2271/96 ⁽¹⁾ alleen van toepassing wanneer er door de Verenigde Staten van Amerika rechtstreeks of onrechtstreeks administratieve of rechterlijke instructies zijn gegeven aan de optredende EU-operator in de zin van artikel 11 van deze verordening, of volstaat het voor de toepassing van deze bepaling dat het optreden van de EU-operator ook zonder dergelijke instructies ertoe strekt secundaire sancties in acht te nemen?
- 2) Indien het Hof de eerste vraag beantwoordt in de zin van het tweede alternatief: verzet artikel 5, eerste alinea, van verordening nr. 2271/96 zich tegen een uitlegging van het nationale recht volgens welke de opzeggende partij ook elke duurovereenkomst kan opzeggen die zij is aangegaan met een wederpartij die door het Office of Foreign Assets Control (OFAC) (bureau voor de controle van buitenlandse tegoeden) van de Verenigde Staten van Amerika op de Specially Designated Nationals List (SDN) (lijst van speciaal aangewezen onderdanen) is geplaatst — en dus ook kan opzeggen om zich te houden aan sancties van de Verenigde Staten –, zonder dat zij daarvoor een reden hoeft op te geven en dus zonder dat zij in een civiele procedure hoeft uit te leggen en te bewijzen dat zij in geen geval heeft opgezegd om zich te houden aan sancties van de Verenigde Staten?
- 3) Indien het Hof de tweede vraag bevestigend beantwoordt: dient een met artikel 5, eerste alinea, van verordening nr. 2271/96 strijdige gewone opzegging als nietig te worden beschouwd of kan het doel van de verordening ook worden bereikt door andere sancties, bijvoorbeeld een geldboete, op te leggen?
- 4) Indien het Hof de derde vraag beantwoordt in de zin van het eerste alternatief: geldt dat, in het licht van de artikelen 16 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en gelet op de mogelijkheid om uitzonderingen toe te staan overeenkomstig artikel 5, tweede alinea, van verordening nr. 2271/96, ook wanneer de EU-operator, door zijn handelsbetrekking met de op de SDN-lijst geplaatste wederpartij in stand te houden, aanzienlijke economische verliezen op de Amerikaanse markt dreigt te lijden (in casu 50 procent van de concernomzet)?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2271/96 van de Raad van 22 november 1996 tot bescherming tegen de gevolgen van de extraterritoriale toepassing van rechtsregels uitgevaardigd door een derde land en daarop gebaseerde of daaruit voortvloeiende handelingen (PB 1996, L 309, blz. 1), zoals gewijzigd bij gedelegeerde verordening (EU) 2018/1100 van de Commissie van 6 juni 2018 tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 2271/96 (PB 2018, L 199 I, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Spanje) op 9 maart 2020 — YJ/ Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Zaak C-130/20)

(2020/C 201/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: YJ

Verwerende partij: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prejudiciële vraag

Kan een regeling als artikel 60, lid 4, van de Ley General de la Seguridad Social (Spaanse algemene wet op de sociale zekerheid), die vrouwen die vrijwillig vervroegd uittreden uitsluit van de moederschapstoelage, terwijl die uitsluiting niet geldt voor vrouwen die eveneens vrijwillig, maar op de gewone wettelijke leeftijd uittreden, of die vervroegd uittreden vanwege de arbeid die zij gedurende hun werkzame leven hebben verricht, vanwege arbeidsongeschiktheid, of vanwege het feit dat zij voor het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd zijn gestopt met werken om redenen die niet aan henzelf zijn toe te schrijven, worden beschouwd als directe discriminatie in de zin van richtlijn 79/7? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB 1979, L 6, blz. 24).

Beroep ingesteld op 16 maart 2020 — Commissie/Polen

(Zaak C-139/20)

(2020/C 201/25)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Siekierzyńska en A. Armenia, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststelling dat de Republiek Polen, door de invoering van een recht op vrijstelling van accijns voor energieproducten die worden verbruikt door energie-intensieve bedrijven waarop de Unieregeling inzake de handel in emissierechten van toepassing is, de verplichtingen niet is nagekomen die voortvloeien uit artikel 17, lid 1, onder b), en artikel 17, lid 4, van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit ⁽¹⁾;
- verwijzing van de Republiek Polen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Republiek Polen heeft in de nationale wet een vrijstelling van accijns ingevoerd voor energieproducten verbruikt door energie-intensieve bedrijven waarop de Unieregeling inzake de handel in emissierechten (hierna: "EU-ETS") van toepassing is.

Volgens de Commissie levert dat niet-nakoming op van de verplichtingen uit artikel 17, lid 1, onder b), en artikel 17, lid 4, van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit. Volgens deze bepalingen zijn vrijstellingen of belastingverlagingen voor energieproducten verbruikt door energie-intensieve bedrijven enkel mogelijk indien overeenkomsten zijn aangegaan met ondernemingen of ondernemersverenigingen, of indien regelingen inzake verhandelbare vergunningen of gelijkwaardige regelingen worden toegepast, voor zover deze leiden tot de verwezenlijking van milieubeschermingsdoelstellingen of verbeteringen in energie-efficiëntie. De EU-ETS kan volgens de Commissie niet worden beschouwd als een "regeling inzake verhandelbare vergunningen" in de zin van bovengenoemde bepalingen.

⁽¹⁾ PB 2003, L 283, blz. 51.